

§ 17.

Stridsspørgsmaal mellem flere om Ret til Bonus, hvorom Bekendtgørelse er udstedt i Henhold til § 15, kan ikke indbringes for Domstolene, men afgøres endelig af en af Kongen for hver Bonusperiode beskikket Kommission, bestaaende af en Formand og to andre Medlemmer, valgte blandt Højesterets og Landsretternes Medlemmer. Kommissionen vælger en Sekretær og bestemmer selv sin Forretningsgang. Udgifterne til Kommissionen udredes af Statsanstalten.

§ 18.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1926.

Samtidig ophæves Lov af 18. Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, Lov Nr. 78 af 1. April 1893, § 9 dog kun forsaavidt angaar Statsanstalten, Lov Nr. 47 af 26. Marts 1893, §§ 13—16 og § 18, 1. Stk. dog kun forsaavidt angaar de efter 1. Januar 1926 tegnede Forsikringer, Lov Nr. 45 af 29. Marts 1904, Lov Nr. 76 af 30. Marts 1906, Lov Nr. 56 af 12. Februar 1919 og Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920, dog at de i disse Love indeholdte Bestemmelser, der har kontraktmæssig Gyldighed for Forsikringer tegnede inden 1. Januar 1926, vedblivende gælder for disse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det ved Lov af 18. Juni 1870 blev fastsat, at de ældre af den danske Stat oprettede og garanterede Anstalter, Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 og Livsforsikringsanstalten i København, skulde ophøre og overgaa til en nyoprettet af Staten garanteret Anstalt, Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, blev der i Loven givet detaillerede Regler for, paa hvilket Grundlag (Dødelighed, Rentefod, Sikkerhedstillæg og Driftstillæg) Tarifferne for den nye Anstalt skulde beregnes, og hvilke Forsikringsbetingelser der skulde være gældende for de i den nye Anstalt tegnede Forsikringer. Ved Loven af 1. April 1893, der ændrede Anstaltens Navn til Statsanstalten for Livsforsikring, saavel som ved de senere Love af 29. Marts 1904, af 30. Marts 1906 og af 30. Marts 1920 er der fastsat forskellige Ændringer i og Udvidelser saavel af Tarifgrundlaget som af Forsikringsbetingelserne. I sidstnævnte Lovs § 7 er der endvidere givet Statsanstaltens Bestyrelse Bemyndigelse til for de saakaldte „mindre gode Liv“ at anvende andre Tariffer og Forsikringsbetingelser end de i de for Statsanstalten gældende Love hjemlede, ligesom Lovens § 13 bestemmer, at Tegningen af Pensionsforsik-

ringer finder Sted paa Grundlag af et af Statsanstaltens Bestyrelse udarbejdet og af Finansministeren godkendt Regulativ indeholdende Tariffer og nærmere Forsikringsbetingelser.

Medens Anstalterne af 1842 væsentligst havde været søgt af Statens Embedsmænd, var det Hensigten at indrette den nye Anstalt af 1871 saaledes, at den kunde blive søgt af alle Kredse i Samfundet. Det var derfor kun naturligt, at de Betingelser for Tegning af Forsikringer, der skulde føre til dette Maal, kom til Udtryk i selve Loven, saa meget mere som Statens Anstalt var den første af denne Art her hjemme. For Dødelighedens Vedkommende blev det i Loven fastsat, at den nye Anstalt skulde benytte de efter 1842 indvundne Erfaringer i de ældre Anstalter, medens disse havde maattet bygge paa Erfaringer fra Udlandet.

Medens man saaledes maa finde det naturligt, at Loven af 1870 kom til at indeholde Bestemmelser om Beregningsgrundlag og Forsikringsbetingelser for den nye Anstalt, har det Forhold, at Ændringer paa de nævnte Omraader krævede Lovhjemmel, vanskeliggjort det for Statsanstalten at følge med i den raske Udvik-